

Sygn. akt IV CSK 634/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku L. S.
przy uczestnictwie M. B., R. D., M. D., Gminy K., Z. H. K., Z. K.-C., A. K., B. M.,
A. O., M. T. O., B. O., J. R., W. R., Skarbu Państwa - Starosty [...], A. S. i H. S.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Gminy K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowiły podstawę wstępnej, merytorycznej oceny skargi kasacyjnej z punktu widzenia kwalifikowanych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Dla skutecznego powołania się w skardze na przesłankę z punktu czwartego tego przepisu konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Pełnomocnik uczestniczki wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej umotywowana w sposób następujący: „Mimo wyraźnego wskazania, co powinien ustalić w sprawie Sąd Okręgowy w L., nie zrobił tego. Wskazał tylko na wypowiedzi K. O., znane już wcześniej i tak samo jak wcześniej podsumował je, nie osadzając ich w całym kontekście sprawy. Nieweryfikowalna, jak mówią niektórzy, „rozmowa z nieboszczykiem” nie powinna zastępować standardowych ustaleń”. Takie uzasadnienie przesłanki oczywistej zasadności skargi w sposób rażący nie spełnia wymogu wykazania oczywistego, kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego oraz ich wpływu na wynik sprawy. Skarżący nie wskazał przepisów prawa, które zostały naruszone,

a zakwestionowanie ustaleń faktycznych i oceny dowodów nie jest skuteczne z uwagi na zakaz określony w art. 398³ § 3 k.p.c. oraz wynikające z art. 398¹³ *in fine* związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Wskazanie na przeprowadzenie postępowania przez Sąd drugiej instancji, sprzecznie z motywami zawartymi w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r., IV CSK 580/10, nie może uzasadniać oczywistej zasadności skargi wobec braku zarzutu naruszenia art. 398²⁰ k.p.c. oraz wobec treści art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy jest władny dokonywać oceny tylko tych zarzutów, które zostały przez skarżącego sformułowane i nie może uwzględniać naruszenia innych przepisów, a zwłaszcza stawiać hipotez co do tego, jakiego przepisu prawa mogą dotyczyć argumenty sformułowane w uzasadnieniu skargi. Skoro kwestia przekroczenia granic związania wykładnią pozostaje poza kognicją Sądu Najwyższego przy merytorycznym rozpoznaniu sprawy, nie może również stanowić skutecznego argumentu uzasadniającego zaistnienie omawianej przesłanki. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]

es